

Lønnen plus Statstillæget, lagt sammen gennem 24 Aar og divideret med 24, og det skulde saa give det ringe Tal af 846. Det er absolut galt, splittergalt, det virkelige Tal er flere Hundrede Kroner større. Det er kedeligt at faa saadanne helt uhjemlede Tal kastede ind i en Debat. De baade forlænge den og gøre den bitrere. Ikke en Gang, naar man tager Andenlærerne med og holder sig til Grundlønnen for begge Klasser, kommer man ned til det Minimum, det ærede Medlem præsenterede os. Man kommer ikke længere ned end til 867 Kr. Men Beregningen maa hvile paa Medtagelsen af Tillæget, ellers er Opstillingen meningsløs.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale Skoleforholdene i Københavns Kommune. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds rettede en Bebrejdelse til mig, der gik ud paa — det blev ikke sagt ligefrem, men det var Meningen —, at jeg kunde holde mine Fingre fra disse Forhold, jeg behøvede ikke at bekymre mig om dem. Det lyder mærkeligt i det ærede Medlems Mund. Han har i al den Tid, jeg har været Rigsdagsmand, præsenteret os Landsbyskolen og den øvrige Skole med i den Hensigt at skamme os ud, fordi vi ikke gjorde mere for den, end vi gjorde, og ikke havde paatænkt at gøre mere. Jeg synes, at naar det ærede Medlem tiltager sig Adkomst til at tale med om Landsbyskolen, maa han ogsaa tillade et andet Medlem at røre ved de københavnske Skoleforhold, der jo ere medindbefattede i det foreliggende Forslag ved det i § 7 omhandlede Statstilskud. Men det ærede Medlems Berettigelse til at angribe Folkeskolens Lønningsforhold i Almindelighed saa stærkt, som det navnlig skete i Fjor, formindskes for øvrigt, naar man ser, hvor langsom og sejt man har været i Københavns Kommune i Retning af at opfylde Lærernes Krav. Jeg skal nævne nogle Tal.

De københavnske Læreres Lønningslov er af 1876, og da fastsattes Begyndelseslønnen for de faste Lærere — jeg holder mig til dem, jeg kan ikke tage alle Arter af Embeder med, Lærerinder og Time-lærere — til 1,400 Kr. og Slutningslønnen til 2,500 Kr. 22 Aar efter bleve disse Lønninger forhøjede med 6 pCt., og det er ikke nogen overvældende stor Forhøjelse. I Januar 1899, altsaa det Aar da Skoleloven blev vedtagen, forhøjedes Begyndelseslønnen med 100 Kr., fra 1,400 Kr. til 1,500 Kr., og Slutningslønnen med 200 Kr., fra 2,500 til 2,700 Kr. Efter at Skoleloven

var vedtagen, forhøjede man Slutlønnen til 3,000 Kr., medens man lod Begyndelseslønnen blive staaende, som den var. Det maa altsaa være det Tillæg, som Lærerne i deres Blad i København regne for at omfatte ialt 62,000 Kr., antager jeg. Jeg ved ikke, hvorvidt dette Blad i sine Talopgivelser er paalideligt eller upaalideligt. Det ærede Medlem mente det sidste, det maa Lærerne selv afgøre, og de maa forsvare, hvad de have skrevet. Men saa er der dog tilbage af de 190,000 Kr., som København den Gang fik (*En Stemme*: 170,000 Kr.!) — den fik 20,000 Kr. senere — 128,000 Kr., og nu faar den 160,000 Kr., det er 288,000 Kr., der er tilbage til den kommende Lønforhøjelse. Det ærede Medlem kimsede ad det Tal og mente, det var forsvindende til denne Lønforhøjelse. Det er dog ikke saa helt forsvindende, det bliver henimod 300 Kr. til et Antal Lærere og Lærerinder paa henimod 1,000. Jeg ved nok, der er flere Lærere, men der kan ikke tilkomme dem alle Tillæg, der er jo Vikarer og Timelærere imellem. Men hvis den Sum slet ikke betyder noget til Lønforhøjelsen, er Tilstanden virkelig sølle, havde jeg nær sagt, saa sidde de københavnske Lærere og Lærerinder i alt for smaa Kaar. Hvis 288,000 Kr. er en Draabe i Havet — jeg tror, det var det malende Udtryk, det ærede Medlem brugte —, er det sandelig paa høje Tid, at man tager fat her.

Det er imidlertid ikke alene de Forhold, jeg her har nævnt, der bevirke, at der er megen Fortrydelighed mellem københavnske Lærere og Lærerinder overfor Københavns Kommunes Ordning af Lønningsagerne. Jeg nævnedes før de indflyttede Læreres Anciennet. Der findes Lærere i Københavns Kommune, som ere flyttede ind med 15 til 16 Aars Anciennet ude fra Landet eller fra Provinsbyerne og have faaet den strøget. Der har i mange Aar været Anmodninger fra en hel Del Lærere, der har gaaet for mange Aar som Time-lærere, om at faa den Tid godskrevet. Der er Lærere, der have gaaet 2 eller 3 Aar maaske ud over det normale. Tidligere var 4 Aar det normale som Timelærer, inden man blev fast ansat, men mange have maattet gaa flere Aar, og saa ventede man, naar man blev fast ansat, at faa godskrevet den Tid, man havde gaaet som Timelærer over det normale, men dette Krav er ikke opfyldt endnu. Der gaar en Mængde Lærere med dette uopfyldte Krav. De have banket paa flere Gange, men Kravet er afvist. Lærerne have søgt om